

enten en fortsat intensivering/ industrialisering, eller at man markant skifter kurs og begynder at satse på det, vi kalder det dobbelte kvalitetsbegreb, nemlig høj kvalitet i både produktionsmetoder og hensyn til miljø og natur og høj kvalitet i selve fødevarerprodukterne.

Lad os bare tage et eksempel som den øjeblikkelige status for vores svineproduktion her i landet. Der bliver i øjeblikket produceret i omegnen af 23 millioner svin i Danmark om året. Ifølge forskellige prognoser, som man arbejder med i Danske Slagterier, ser man her for sig, at det kan komme op på 26-27 millioner i løbet af ganske få år. Det er efter vores opfattelse langt fra bæredygtigt på nogen som helst måde. Det er en virkelig forarmelse af det landskabsmæssige billede rundt omkring i Danmark. Det er miljømæssigt helt ubærligt både med hensyn til grundvand, ammoniakforurening af naturområder osv.

Hvad er regeringens bud? Mener man, at der er plads til 26-27 millioner svin i Danmark, eller mener man, at udviklingen skal gå i en anden retning? Læsningen af redegørelsen giver ingen svar på det spørgsmål.

Efter vores opfattelse kunne man også sige meget stærkere og mere præcise ord om liberalisering/afvikling af støtteordningerne. Hidtil har Danmark ligget i spidsen – det anerkender vi, det er godt – med hensyn til at få afskaffet mange af de vanvittige støtteordninger, der findes inden for landbruget, men vi vil godt sige fra SF's side, at vores tålmodighed ikke er på linje med Venstres, når det drejer sig om at afskaffe planøkonomi i landbruget.

Vi er ikke parate til formuleringer om, at det skal være gradvist og kun på betingelse af det ene og det andet. Der er intet, der taler for, at man ikke afskaffer støtteordningerne til landbruget i EU så hurtigt som overhovedet muligt af hensyn til miljø, sundhed, den tredje verden osv. Alt taler for at komme af med de støtteordninger så hurtigt som muligt, og vi håber, at regeringen vil lægge sig i spidsen fortsat for at sikre, at det sker.

Det er jo også nødvendigt at få det gjort af hensyn til EU-udvidelsen. I dag er vi i en situation, hvor ingen kan give fornuftige svar på, hvordan man vil sikre, at de første ansøgerlande kan komme ind i EU på en fornuftig måde på det tidspunkt, man har stillet dem i udsigt. Problemet bliver åbenbart fortrængt, det bliver skudt frem hele tiden, formentlig med den konsekvens, som ingen endnu vil vedkende sig, at

udvidelsen bliver forsinket, bl.a. og i høj grad på grund af manglende konsekvens og sammenhæng i vores støtteordning inden for landbrugsområdet.

Vi kunne godt tænke os mere præcise formuleringer i redegørelsen, når det drejer sig om standardisering, om det høje niveau, som bliver efterlyst, og som man vil arbejde for, og så den fortsatte udvikling i verdenshandelen.

Vi er selvfølgelig helt med på, at Danmark arbejder for så høje standarder alle steder i EU og i WTO-regi med henvisning til Codex Alimentarius osv. som overhovedet muligt, men vi lægger stor vægt på, at vi samtidig får sagt, at det ikke udelukker, at vi nationalt eller i EU kan have højere beskyttelsesniveauer, når det er begrundet i legitime hensyn som miljø og sundhed, dyrevelfærd, forbrugerbeskyttelse. Det er helt afgørende, at vi kan have det fortsat.

Det skal selvfølgelig ikke være tekniske handelshindringer i den forstand, at det er indført for at beskytte hjemmemarkedets producenter, det er klart, men hvis vi begrundet det i de legitime hensyn, så skal der intet være i regelsæt på det globale plan, som forhindrer os i at have det højere niveau. Det håber jeg, at regeringen er enig i, men jeg synes ikke, det er formuleret så præcist, som det kunne være.

Hermed er vi også inde på den problemstilling, som flere ordførere allerede har nævnt med hensyn til højere standarder, der er ødelæggende for det hjemlige erhvervsliv, æg har været nævnt som et eksempel.

Jeg synes, det er lidt pudsigt at sidde og høre så mange borgerlige ordførere beklage sig på det her punkt uden at drage den nødvendige konklusion, for hvad er det for en diskussion, vi har, når vi snakker hjemlige ægproducenters vanskeligheder? Det er, at man har gennemført et indre marked med fri bevægelighed for varerne uden at lave en politisk regulering, der sikrer, at der også er forbrugerbeskyttelse med i billedet.

Man har jo taget skridtet med fri bevægelighed, inden man havde sikret sig, at der var regler om sygdomsfremkaldende bakterier og mulighed for at gribe ind over for dem, hvis det viste sig, at andre landes niveauer lå klart under vores. Derfor synes jeg, at man skal drage den konklusion, som jeg også kunne høre, at den konservative ordfører var tæt på, og som jeg er enig i, nemlig at den frie bevægelighed selvfølgelig kun skal være til stede, når der også er lige vilkår på både omkostningssiden og med